

Šeimos viltis stipresnė už baimę

Gruodžio 20-ąją kauniečių Ingos ir Dariaus Juknevičių sūneliui Aleksui sukaks pusantru metu. Beveik pusę savo neilgo gyvenimo berniukas praleido ligoninėje, nors gime, gydytojų nuomone, visiškai sveikas.

Alia ZINKUVIENĖ

Sveikatos bédos prasidėjo aštuonių mėnesių mažyliui susirgus vėjaraupiais. I.Juknevičienė labai sunerimo, kai berniukas liovėsi stovėti, o dar po dvių savaičių jam išplatėjo galva ir vaikas émė panasioti į ufonautą.

"Mes su apylinkės gydytoja raminome save, kad Alekso žandukai sukrito dėl nevalgymo, - prisiminé moteris. - Bet vis dėlto ji išrašė siuntimą konsultuotis pas neurologą. Tada viskas ir prasidėjo..."

Susirgo vandenlige

Miesto poliklinikoje gydytojas neurologas diagnozavo berniukui hidrocefalią (galvos smegenų vandenligę) ir skubiai išsiuntė į Kauno medicinos universiteto kliniką (KMUK) vaikų neurochirurgijos skyrių. Ten mažylis su mama ir pasiliuko ilgus mėnesius.

Sunki jauniausiojo sūnaus Alekso liga dar labiau sutelkė kauniečių Ingos ir Dariaus Juknevičių šeimą

Asmeninio albumo nuotr.

priežiūrai. Jų galiojimo laikas - tik 1 para, tad kasdien tenka išmesti po kelis beveik pilnus buteliukus".

Medikams rekomendavus, Kauno rajono socialinės paramos skyriuje Juknevičiai užsakė Aleksui ortopedinę vaikštynę. Jos nesulaukė beveik du mėnesius. Tik po to, kai kreipėsi su prašymais į Socialinės apsaugos ir darbo ministeriją ir į Respublikinį techninės pagalbos neįgaliesiems centrą, reikalingą kompensuojamąją techniką pagaliau gavo.

Nepraranda vilties

Apie Kaune esantį neprigirdinčiojo jaunimo klubą "Lingva" ir jo siūlomą pagalbą šeima sužinojo iš giminaičių. Juknevičiai dékingi surdopedagogei Jūratei Virkutienei, jau beveik du mėnesius mokančiai Aleksą skaityti iš lūpų ir kalbeti.

"Tai tik pirmieji žingsniai į visavertį bendravimą, bet juk negalime nieko nedarydami laukti chemoterapijos pabaigos... Noriu vėl išgirsti žodelį "mama", - prisipažsta I.Juknevičienė.

Ji džiaugiasi, kad po trečiojo chemoterapijos kurso Aleksas pasodintas jau savarankiškai sėdi, su dvejais metais vyresniu broliuku Martynu žaidžia kubeliais, gerdamas pats laiko buteliuką. Pasak moters, tai dideli laimėjimai, nes sūnus mokosi viską daryti iš nau-

"Jaučiausi lyg sulėtintame siaubo filme, - sako I.Juknevičienė. - Paklūvęs į klinikas, Aleksas netrukus nustojo ir sėdėti. Po kompiuterinės tomografijos tyrimo išgirdome apie galvos smegenų kamieno augli, tikėtina, piktybinį, kuris ir buvo hidrocefalijos priežastis. Medikai patarė kūdikį pakrikštyti, nes navikas pavojingoje vietoje, o tai nieko gero nežada..."

Gydytojų konsiliumas nuspren-dė po dviejų dienų atlikti naviko biopsiją. Tačiau operacijos išva-karese navikas trūko, ir į smege-nis išsiliejo kraujo. Neurochirurgai skubiai padarė galvos smege-nų drenažą: išvedė iš galvos vam-zdelį, per kurį į maišelį turėjo te-keti smegenų skysto perteklius tol, kol jis visiškai išsivalys.

"Daugiau kaip mėnesį Aleksiukas išgulėjo nejudinamas, net ne-galėjau jo paimti ant rankų - pasa-koja mama. - Iš pradžių gailiai pra-šyavo: "Mama, imk!". Paskui liov-esi, tik kartais gailiai verkdavo, kai pamatydavo kitas mamas ne-šiojant savo vaikus. Negalėjau jo palikti né minutei, kad neišsitrauk-tų iš galvytės vamzdelio, o šis jam buvo ypač įdomus kaip naujas už-draustas žaislas..."

Aptiko retos rūšies naviką

Kovo pabaigoje berniukui atlikta naviko biopsija, patvirtinus, kad tai yra piktybinis smegenų kankorėzinės liaukos navikas - pi-neoblastoma.

Tokie navikai paprastai gydo-mi kompleksiškai: chemoterapija ir spinduline terapija, tačiau pas-taroji gali būti taikoma tik nuo tre-jų metų amžiaus. Aleksui skirtas paliatyvus chemoterapinis gydy-mas palengvino vaiko būklę - jau

po pirmojo kurso navikas suma-žėjo trigubai. Po operacijų net gal-vos nenulaikės vaikas jau bandė sa-varankiškai sėdėti, bet paskui pra-sidėjo epilepsijos priepluoliai...

"Nuo epilepsijos sūneliu pa-skyrė fenobarbitalį, nes kiti, efektyvesni, vaistai nesiderina su che-moterapijai naudojamais prepara-tais, - guodėsi moteris. - Laimė, nuolat vartojant vaistus, prieplu-liai tapo retesni, o pastaruoju me-tu visiškai išnyko".

Birželį mama pradėjo įtarīti, kad Aleksas negirdi. Atlikti tyri-mai patvirtino įtarimus. Šiuo me-tu berniukas nebekalba, nes jau spėjo pamiršti ir tuos keliis mokė-tus žodelius. Priežastį, dėl kurios vaikas prarado klausą, galbūt ga-lėtų paaiškinti magnetinio rezonanso tyrimas, tačiau Lietuvoje mažiems vaikams jis neatlieka-mas, nes šalyje nėra specialaus prietaiso sekti vaikų kvėpavimui bendros nejautros metu. O be šio prietaiso gydytojai anesteziologai nesiryžta migdyti mažyliu.

Skaudino abejingumas

Juknevičiai sakė esą be gal-o dėkingi KMUK gydytojai onkolo-gėi Giedrei Rutkauskienei, vaikų neurochirurgui Vytautui Ragaišiui bei Neurochirurgijos klinikos vadovui Arimantui Tamašauskui, dėl kurių nuoširdumo ir atsidavimo jų sūnėlis gyvena ir kovoja.

"Aleksui susirgus savo kailiu patyriaus, kokiu abejingumu žmo-gui persisunkusi mūsų sveikatos priežiūros sistema", - teigė moteris. - O gal kaltas per didelis medikų užimtumas, juk gerų specia-listų Lietuvoje trūksta..." Ji pasa-kojo, kaip savaitėmis teko laukti kai kurių specialistų konsultacijų,

o jiems tereikėjo pereiti tos pa-čios klinikos koridoriais iš vieno skyriaus į kitą.

Rugsejo viduryje vaiko kūnely-je nebeliko sveikos vietas, kur dar būtų galima įstatyti kateterį che-moterapiniams vaistams lašinti. Medikai pasiūlė arba neribotam laikui atidėti chemoterapijos kur-są arba savo lėšomis įsigytį gana brangų ilgalaikį veninį kateterį. Jি šeimai nupirko onkohematologi-nėmis ligomis sergančius vaikus globojantis paramos ir labdaros fondas "Rugutė".

"Tik nesitikėjome, kad katete-rio priežiūra irgi nepigiai, - sakė I.Juk-nevičienė. - Apie 300 litų per mė-nešį reikia mokėti už preparatus, naudojamus kasdienei kateterio

sunus mokosi viską daryti is nau-jo. Gavės vaikštynę, jis pradėjo remtis į grindis kojų pirštų galiu-kais, o iki tol stotis visai nenorē-jos, riesdavo kojeles.

"Mūsų šeimos nuotaikos keičia-si tarsi debesys danguje: vieną die-ną džiaugiamės perskaitę, kad ma-ži vaikai turi didesnę galimybę pa-sveikti nuo vėžio, kitą dieną liūdi-me dėl pablogėjusios mūsų paži-stamų, likimo draugų, su kuriais onkohematologijos skyriuje pra-leidome ilgus mėnesius, sveika-tos, - prisipažsta I.Juknevičienė. - Bet negalime prarasti vilties - juk Aleksas nuo tos dienos, kai buvo nustatyta liga, išgyveno jau beveik 9 mėnesius. Reikia ištverti dar pusantrų metų, ir bus galima na-viką gydyti spinduline terapija..."

Kauno medicinos universitetu
Vaikų ligų klinikos gydytoja -
vaikų hematologė Giedrė RUT-
KAUSKIENĖ:

Pineoblastoma - itin piktybiškas iš jaunu, nesubrendusiu nervinių ląstelių kiles galvos smegenų navikas, priklausantis primityviui neuroektoderminių navikų grupei (PNET). Jis išauga iš kan-korėzinės liaukos (lotyniškai - glandu-la pineale) - labai mažos smegenų struktūros - audinio. Pineoblastoma augdama sutrikdo smegenų skysto nutekėjimą, sukeldama smegenų van-

APIE PINEOBLASTOMĄ

denę, kaip buvo ir Alekso atveju. Vy-resni vaikai skundžiasi galvos skaus-mais, pykinimu, vėmimu. Kūdikiai tampa vangūs, ima sparčiai didėti gal-vos apimtis, atsilieka ju vyštymasis. Epilepsijos priepluoliai taip pat yra vie-nas iš šios ligos simptomų, o klausia galejo būti prarasta tiek dėl paties na-viko, tiek ir dėl vaistų, kurie buvo skiri-ami Aleksui, poveikio.

Pineoblastoma dažniausiai pasireiškia iki 20 metų. Tai labai retas susirgimas, sudarantis apie 0,1-0,2 proc. galvos smegenų naviku. Kliniskai nuo kitų na-vikų pineoblastoma skiriasi mažai ir tiksliai diagnozė galima nustatyti tik histologiskai ištryrus navikinį audinį. Li-gos prognozės blogos, nes šis navikas labai piktybiškas ir gali išplisti po vi-są centrinę nervų sistemą - galvos ir nugaro smegenis. Mirštamumas nuo šios ligos labai didelis.

Pasaulyje primityviems neuroektoder-mininiams navikams, kartu ir pineoblastomai gydyti yra taikomas kombi-

nuotas (neurochirurginis, spindulinis ir chemoterapinis) gydymas. Pineoblastomos gydymo schemų pasaulyje yra labai daug ir įvairių. Lietuvoje nau-dojamos efektyviausios iš ju.

Pineoblastoma - labai jautrus spindulinei terapijai navikas, tačiau prognos-tuoti, ar konkretūje atveju šis gydymas bus efektyvus, sunku. Be to, šio tipo navikais sergančius vaikus gydant vien radioterapija ilgalaikį efekta sun-ku pasiekti, būtinas papildomas gydy-mas antinavikiniuose vaistais - che-moterapija. Spindulinis gydymas sukelia daug komplikacijų: gali sutrikti vidaus sekrecijos liaukų funkcija, atsilikti vaiko augimasis, psichinių vyštymasis. Komplikacijos ypač dažnos mažes-niems vaikams ir būtent dėl to vaikams iki trejų metų spindulinis gydymas ne-skiriamas arba atidedamas iki "ne-pavojingo" amžiaus. Tačiau 3 metai - né-ra griežta riba. Jei navikas ir taikant chemoterapiją progresuoja, spindulinis gydyma galima pradėti ir anksčiau - 1,5-2 metu.